

אש הנחל

שע"י איגוד בנות ברסלב הארצי

העלון בתפוצה ארצית: בתי כנסת ברסלב ברחבי הארץ.

רבי יהודה הנשיא 22 מודיעין עילית | 052-7132283 | BBr852741@gmail.com

להארות/הערות וכל פניה בנושא העלון, ניתן לשלוח פקס: 1538-9743496 או במייל: b52262626@gmail.com

נקודת חברה

עוצמת המבט

הטוב הכבוש בכל נשמה בעם ישראל. כשהוא יבוא הוא פשוט יסתכל עלייך באופן שכל החלקים הכבויים, הכוויים, השבויים, החנוקים, המתים, יתעוררו. את לא ידעת שהם עוד שייכים לך, כבר לא האמנת שהם קיימים בך; את הרי יודעת שאת לא טובה. את יודעת מי את ושמעבר לזה אין הרבה מה לחפש כי אין מה למצוא.

אז משיח יבוא ויגיד לך: יש לי הפתעות. אני הולך להראות לך מי את. משיח יקרא לטוב הכבוש בנו, ירים אותנו ויעלה אותנו לכף זכות.

ככל שננסה להתאמן ולהסתכל על מישהו בעין שדנה לכף זכות, נוכל לחוש ולמשש את התדר שאתו משיח יעבוד. באופן הזה משיח יגאל אותנו מהביצות שטבענו בתוכם וייקח אותנו למקומות אחרים לגמרי.

לרחם עמו

יש סיפור על רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל שצדיקים היו חוזרים ומספרים אותו בכל שנה בליל ראש השנה: פעם אחת בראש השנה שקלו בשמיים את

אחד הדיבורים המאוד גרעיניים בליקוטי מוהר"ן זו תורה רפ"ב שנקראת "תורת אזמרה" על שם הפסוק "אזמרה לאלוקי בעודי". תורה רפ"ב מתחילה בזה שצריך לדון כל אדם לכף זכות, ואפילו כשרואים רשע גמור, צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב ששם הוא אינו רשע. כשעושים את העבודה הזאת ומתמקדים בטוב שלו, אז מצליחים להזיז אותו מהמקום, להעלות אותו מכף חובה לכף זכות, עד למקום של "והתבוננת על מקומו ואיננו עוד על מקומו הראשון". אתה עם המבט שלך, פשוט הוצאת אותו משם. הוא היה רשע והרמת אותו. הרחקת אותו מן הרע.

זו עוצמה של הבטה חיובית.

אדם יכול לשבת בבית שלו בחדר סגור ולתקן את כל העולם. אדם יכול לשבת בבית ולשנות אנשים. אם הוא יכוון מבט עמוק ואמתי אל הטוב שלהם, אם הוא ממש יאמין בטוב שלהם, הוא כמו יקרא לטוב שלהם לבוא - והטוב שלהם יתגלה.

זה מה שמשיח יעשה. משיח יגאל את

שהיא לא מצליחה לתת ולכן היא בורחו... הלב שלה כאוב וכווי'. הוא מסתכל על אימא כזאת ורואה בה רק לימוד זכות. זה ברור לו: היא האימא הכי טובה. היא ישנה כי היא לא עומדת בכאב.

ככה רבי לוי יצחק רואה יהודים. כשהוא מסתכל על העוונות של עם ישראל המבט שלו מפוגג אותן, ופתאום אין יותר עברות.

יצאה בת קול משמיים ואמרה: "כתוב בתורה שמי שגנב צריך לשלם כפליים. אתה יכול לשלם בעד כל העוונות שגנבת?"

ענה רבי לוי יצחק מברדיטשוב: "איך אני יכול לשלם על כל העוונות של כל עם ישראל? אדם יכול לשלם חובה כזאת?"

יצא הקול ואמר: "כתוב בתורה 'אם אין לו ונמכר בגנבתו' - אדם שגנב ואין לו לשלם, מוכרים אותו לעבד. מי רוצה לקנות את רבי לוי יצחק לעבד?"

בא הקב"ה ואמר: "אני קונה את ר' לוי יצחק מברדיטשוב לעבד! הוא יהיה לי עבד עולם."

וזה מה שכתוב בפיוט: "לקונה עבדיו בדין, לרחם עמו ביום דין", אחרי שרבי לוי יצחק מברדיטשוב גונב את העוונות של עם ישראל ביום הדין, השם קונה אותו לעבד וכך יש רחמים בדין על ישראל, כי כל עוונותיהם נעלמו.

כך קורה כל שנה מחדש. הצדיקים מלמדים עלינו זכות.

המצוות ואת העוונות של עם ישראל והמצב היה בכי רע. כמות העוונות והנפח והגודל שלהם, הכריעו את כף החובה ונראה היה שחלילה תהיה שנה לא טובה לעם ישראל.

היה מתח גדול, אבל לפתע פתאום העוונות נעלמו מכף המאזניים ולא נראו עוד. קמה המולה. הלכו לחפש מי גנב את העוונות של עם ישראל. יצא קול ואמר: "רבי לוי יצחק מברדיטשוב גנב את העוונות של עם ישראל".

איך הוא גנב את העוונות של עם ישראל בזמן המשפט בראש השנה? מפני שכל חייו הוא גנב את העוונות של עם ישראל! מפני שכשהוא הסתכל על יהודי זה לא היה בשטחיות. כשאמרו לו על מישהו שהוא גנב והוא אמר, 'לא הוא לא גנב; הוא לקח בטעות'... זה לא היה סתם אמירה. הוא הבין את הטעות שמסתתרת מאחורי כל חטא, הוא הבין את הכאב שגורם לכל עוון.. מה שלא יהיה, הוא ראה תמיד רק יהודים מתוקים, צדיקים וטובים, ואם היה משהו לא טוב זה היה רק לכלוך שנדבק.. הוא ראה מה שהוא אמר.

הוא הסתכל על אימא שישנה שבע עשרה שעות ביממה ואמר: 'היא לא באמת חסרת אחריות. אולי היא אימא שהכי רוצה לאהוב את הילדים שלה וכשהיא לא מצליחה היא מרגישה כזה כאב שמרוב שהיא אימא טובה היא נרדמת. היא לא יכולה לשאת את מה

מה שידוע

יש עניין גדול ועצום לדון כל אדם לכף זכות. אבל איך נעשה את זה? איך נבוא ונסתכל על מישהו בעין טובה?

אתן יודעות, אי אפשר מפלסטיק. אי אפשר מכאילו. היום אנחנו אומרים המון בכאילו, הכול אצלנו 'כאילו כזה'. אבל מבט טוב 'כאילו כזה' לא עובד. בשביל לראות במישהו את הטוב שלו זה צריך להיות אמתי.

אבל אם אני לא רואה את הטוב של עצמי, אני לא יכולה לראות את הטוב של האחר.

לכן הפסקה הבאה אומרת: "וְכֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְמַצֵּא גַם בְּעַצְמוֹ, כִּי זֶה יְדוּעַ שְׂצָרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִהְרַחֵק הַעֲצָבוֹת מְאֹד מְאֹד כְּמִבְּאֵר אֲצִלְנוּ כְּמָה פְּעָמִים"

תראו מה ידוע כל כך לצדיקים ולנו זה כמעט לא ידוע. "כִּי זֶה יְדוּעַ שְׂצָרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד." מי זוכה לדעת מה שידוע? מי זוכה לקום בבוקר ואיפשהו בתוך כל סל המשימות וסל הפריטים שמרכיבים את החיים שלי יש לו גם סעיף קטנטן, כוכבית אחת קטנה עם האותיות הכי זעירות, שצריך להיות בשמחה? צריך ללכת לפה וצריך ללכת לשם, צריך לקנות את זה וצריך לסדר את זה, צריך לעשות את זה ואת זה ואת זה... וצריך להיות בשמחה.

הלוואי שהייתי רק זוכרת שיש דיבור כזה. כי בעוונותי אני לא זוכרת. אבל לרבי נחמן זה מאוד ידוע שצריך האדם להיזהר מאוד להיות בשמחה תמיד.

תעשה מה שאתה יכול, הוא אומר במקומות נוספים, תספר בדיחות. תשים מוזיקה. תעשה קולות של תרנגול. תרד עם הילדים לרצפה. תרקוד. לרקוד זה בכלל מרעיד את העולמות. תיזכר איזה מין טיפוס אתה, מה מצחיק אותך, מה משמח אותך, מה נעים לך. אתה אוהב לראות זריחה? תקום לזריחה. אוהב לראות שקיעה? לך לראות שקיעה. תעשה משהו. או לפחות תיזכר שאת צריכה להיות בשמחה ותתחיל להתפלל על זה, ריבונו של עולם אני רוצה להיות בשמחה. זה כבר הרבה יותר טוב מקודם שלא זכרת ובטח לא ביקשת.

אם אתה יהודי, אתה אמור להיות עם חיוך סמיילי מרוח על הפרצוף כל השעות. חיוך ארטליין בלתי מחיק. מה שיקרה לא יכול למחוק את זה. כי זה ידוע, אתה יהודי, אתה חלק מהתוכנית של השם, אתה צריך להיות שמח.

אם יהיה לך כוח

איך נהיה שמחים?

על ידי שנמצא בעצמנו איזשהו טוב. "אזמרה לאלוקי בעודי", אני צריך לזמר ולשמוח ב'עוד' טוב שלי.

כשנמצא את הטוב שלנו, נשמח. זו ההתקדמות. ככה אנחנו משנים את עצמנו. אנחנו הולכים מ"עוד מעט" ל"עוד מעט" ואחרי איזה זמן אנחנו מתבוננים על מקומנו וגם אנחנו, כמו מה שאמר רבי נחמן קודם על הזולת, איננו נמצאים עוד על מקומנו הראשון. רק ככה זה יכול ללכת. להתקדמות

הרוחנית יש כללים משלה. אתה פשוט צריך כוח. כמו במישור הגופני - אם תאכל טוב, אם תישן טוב, אם תתעמל ותשתה הרבה מים היכולות שלך תשתפרנה והבריאות תתחזק, אבל אם לא תאכל ולא תישן, תהיה בקצה של עצמך. לא תצליח לקום מהכיסא.

ובכן בוא אספר לך איך אוכלים ואיך מזינים את הנפש: מוצאים את הטוב שלך. אם תמצא את הטוב שלך זה ייתן לך שמחה וכוח וישנה את כל המציאות.

למה זה לא מאיר לי?

בהתחלה זה נשמע לא מאיר. מה הכוונה למצוא את הטוב? מה אתה אומר לי, נחמה לילדינו? "את לא שלילית, את לא רעה, עשית כל מיני דברים טובים היום, קילפת מלפפונים..."

אבל כל יום אני עושה את זה ועובדה שזה לא מחייה אותי! זה לא מקדם אותי! הרי מה החיים שלנו? תשעים אחוז מתוכם אנחנו עושות טוב לאחרים ולכולם ובכלל. אנחנו עושות כביסות, אנחנו עושות כלים, אנחנו עושות כינים, אנחנו כל הזמן עושות. מה אני כבר עושה לעצמי?

כמעט כל היום אני עושה טוב, למה זה לא מאיר לי?

בעצמו

"אזמרה" היא אחד הדיבורים המפורסמים. על התורה הזאת אמר רבי נחמן "רק אזמרה ורק אזמרה"

כלומר, אין לך מצוף אחר, רק המצו הזה. לך עם זה. לך עם השמחה. לך עם הלמצוא טוב בעצמך. אתה חייב!

אזמרה היא כמו הכדורים של הלב, אתה שם מתחת ללשון וזה מחלחל בכל הוורידים והעורקים. אזמרה היא סוכריות מדהימות שצדיק אמתי מבקש ממך: שים לך מתחת ללשון ותן לזה לעבוד. כדאי לך. זה שווה לך. לא ביקשתי ממך סיגופים; סוכריות!

אני חייבת לשתף: הרבה זמן ידעתי על אזמרה, אבל לא מצאתי את החיבור שלי לשם. שצריך לדבר עם השם התחבר לי מיד. הבנתי שאם לא מדברים אפשר כמעט למות. אבל מה זה אזמרה וכמה זה חיוני ואיך מתחברים באמת, לא ידעתי.

כשחיפשתי שהתורה הזאת תדבר אלי באיזו צורה, שמתי לב למשהו מעניין. בפיסקה שמדברת על זה שאדם צריך למצוא את הטוב שלו, מוזכרת המילה "בעצמו" יותר מעשר פעמים:

"וְכֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְמַצֵּא גַם בְּעַצְמוֹ, כִּי זֶה יְדוּעַ שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּלְהִרְחִיק הָעֵצְבֹת מְאֹד מְאֹד (כְּמִבְּאֵר אֲצִלְנוּ כְּפֹה פְּעָמִים). וְאִפְלוּ כְּשִׂמְחָתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ וְרוֹאֶה שְׂאֵין בּוֹ שָׂמַיִם טוֹב, וְהוּא מְלֵא חֲטָאִים, וְרוֹצֶה הַבְּעַל דָּבָר לְהַפִּילוֹ עַל יְדֵי זֶה בְּעֵצְבֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, חֵס וְשָׁלוֹם, אִךְ עַל פִּי כֵן אֶסוּר לוֹ לִפְלֵ מְזֶה, רַק צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ אִיזָה מְעַט טוֹב... כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ אִיזָה מְעַט טוֹב, כְּדִי לְהַחִיּוֹת אֶת עַצְמוֹ, וּלְבֹא לְיַדֵּי שְׂמֻחָה, וְעַל יְדֵי זֶה שְׂמֻחַפֵּשׂ וּמוֹצֵא

מכל אשר יעשה לאשמה

על דעתם אלו קצבאות גבוהות נכנסו בשנות ילדותם לחשבון העו"ש של הוריהם.....אשר כיום מסתכם בפחות ממחיר לחם חודשי לילד.

מטרתנו הינה להעניק כלי פשוט וקליט שכל הורה יכול להשתמש בו, ובכך למנוע מילדיו מערבולת רגשית של האשמה בוושה ומצפון. להלן דוגמאות מחיי בית הספר, אשר נוו לנו כהורים לקרוא מבלי לחוש אשמים (כן גם אנו בני אדם, וגם על נשמתנו יש לחוס ולנהוג בה ברגישות ללא נקיפות מצפון).

במקום להאשים או להנחית פקודות: לתאר לילד את הבעיה, אזי הוא מוכן להתנהג באופן אחראי ומבין את הנעשה. כשמוסרים מידע בלי להעליב קיים סיכוי טוב יותר שהילד ישנה את התנהגותו.

במילה אחת - במקום להאשים-לתאר! האשמה: אתה כל כך לא זהיר תראה מה עשית

מידע: יוסי יש קצת צבע על הרצפה האשמה: מי הגאון ששכח לרשום את שמו על המבחן?

מידע: יש לי כאן מבחן ללא שם.

האשמה: תפסיקו להרעיש ותחזרו לכיתה

מידע: שומעים אתכם עד קצה המסדרון האשמה: יוסי מה אתה עושה? מי אישר לך להרוס את השולחן ולצייר עליו?

אשמה היא מצב רגשי בו מאמין האדם שהתנהג באופן לא נכון, עשה מעשה אשר לא יעשה.

אדם המרגיש אשמה מצוי בקונפליקט פנימי בין התנהגותו לבין ערכים מוסריים שהוא מאמין בהם, המכונים גם מצפון. בהתאם לכך, רגשות אשמה ובושה נוטים להופיע יחד לעיתים קרובות.

אחד העוולות השכיחות ביותר שנגרמות לילדינו מבלי משים הינו האשמה.

לאורך כל היום נתון הילד לפקודות, הוראות הנחיות וכללים, שגם למבוגרים לא קל לזכור ליישם ולקיים במלואם. הוא שקוע בעולמו הפנימי וחלומות הילדות, ונדרש בד בבד לציית לכללי עולם המבוגרים, דרך ארץ ומכובדות נאותה. בהיעדר מילוי הכללים באופן שישביע את רצון המבוגר, נקלע לעיתים להטחות, האשמות שאף אם נאמרות בדרך ארץ ובנחת, עדיין גורמים לו להרגיש אשם ולהיקלע למערבולת רגשית שלילית.

אין הכוונה בטור זה להוקיע את עולם המבוגרים, אשר גם הוא נתון תחת אינספור אילוצים בגלות היום יומית שעוברת כל משפחה. הן בגידול משפחות במחסני ריהוט במקום בבתים עם חצרות ענק בטבע, הן בקשיי פרנסה בהיעדר קצבאות הילדים, אשר האדם שהכחיד אותם רק בימים אלו הולך הביתה..... הצעירים לא מעלים

דעה חכמה לנפשך

אף אחד בעולם הוא לא נגדך. הוא פשוט בעד עצמו.

אל תתפלל שיהיו לך חיים קלים. תתפלל שיהיה לך כוח לעמד בחיים קשים.

הסכנה הגדולה ביותר עבורנו היא לא שנכון למטרות גדולות מדי ולא נגיע אליהן, אלא שנכון למטרות נמוכות מדי ונגיע אליהן.

החיים הם לא על לחפש את עצמך, אלא על ליצר את עצמך.

הבעיה הגדולה ביותר בתקשורת היא שאנחנו לא מקשיבים כדי להבין. אנחנו מקשיבים כדי לענות.

מי שקרבן מספק תרוצים. מי שמנהיג מספק תוצאות.

הצמדות לדברים היא האמונה שיש רק עבר.

שחרור הוא הידיעה שישנו גם עתיד.

אפי זה לעשות את המעשה הטוב גם כשאף אחד לא מסתכל.

עמק בתוך האדם קיימים כוחות רדומים, אשר ישנו את חיינו מקצה לקצה, אם יתעוררו לפעולה.

להתעצבן זה כמו להטיח את ראשך בקיר. בסופו של דבר, אתה הנפגע, והקיר לא רלונטי לפתרון הבעיה.

אוקרים שהיפי האמת הוא פנימי. מתר לך לבטא אותו כלפי חוץ.

מידע: שולחנות מיועדים לכתיבה, אך כותבים על נייר ולא ישירות עליהם האשמה: למה זרקת את הדיסק על הרצפה? עכשיו הוא נהרס חבל מאד מידע: דיסקים אינם פועלים כשהם נשרטים או מלכלכים

האשמה: הבגד שלך הוא מאתמול יש לו ריח של זיעה

מידע: לא נוהג ללוש בגדים במשך יומיים, יש צורך לכבסם מידי יום

פקודות גורמות לילדים להרגיש חסרי יש או להתנגד למבוגר, כשמציעים ברירה זה פותח דלת לאפשרות חדשה.

כלי קל פשוט וישים לתאר במקום להאשים לספר מה רואים-במקום להיכנס למערבולת רגשית הנפש היהודית רגישה וצריך לשומרה מאד מאד.

מתפללים, מתרגלים, נופלים, קמים! מתרגלים, נזכרים, שוכחים ומסכרנים - ובסוף זה נשאר מתת אמת לילד ולהורים.

זה קל ופשוט, הרגל נהפך לטבע, מתפללים ומטמיעים, ובאורח פלא מגלים שהכלי הופך למטבע לשון, ואין תגמול גדול מזה!

עושים וזה לא מחיה אותנו. ואם אנחנו מדברים פה על לחיות, על לשמוח, סימן שאנחנו צריכות למצוא משהו עמוק יותר. משהו אמתי שנמצא בתוך עצמי.

אני צריכה לחפש אותי בעצמי. אני צריכה לחפש את הטוב של עצמי. המילה הזאת 'עצמי' היא מילה עמוקה. אנחנו עושים הרבה מאוד מתוך שינה, וזה לא שלא ייתנו לנו שכר, ייתנו לנו שכר רב. אבל אם אני מחפשת שמחה, אני צריכה למצוא את המקום הפנימי שבי. המקום החי, הבוחר, עומק הרצון.

יש לך מקום בוחר בחיים? ברור שיש. לכולנו יש.

איפה הוא?

צריך לחפש ולמצוא, אומר רבי נחמן. לחפש ולמצוא את הטוב העצמי, המהותי.

קוראים לו 'נקודה טובה'. נובעת ממנו שמחה גדולה וחזקה, שמחה יציבה ומהווה. והרי "ידוע, שמצווה גדולה להיות בשמחה תמיד..."

בְּעֵצְמוֹ עֵדִין מֵעֵט טוֹב, עַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא בְּאֵמֶת מִכֶּף חוֹבָה לְכֶף זְכוּת וְיֻכַּל לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, בְּבַחֲיוֹת "וְעוֹד מֵעֵט וְאִין רְשַׁע וְהַתְּבוּנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ" ... כְּמוֹ כֵּן הוּא אֶצֶל הָאָדָם בְּעֵצְמוֹ, שְׂצָרִיף לְדוֹן אֶת עֵצְמוֹ לְכֶף זְכוּת, וְלִמְצָא בְּעֵצְמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עֵדִין, כְּדֵי לְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ שְׁלֵא יִפֹּל לְגַמְרִי, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא יְחִיָּה אֶת עֵצְמוֹ, וְיִשְׁמַח אֶת נַפְשׁוֹ בְּמֵעֵט הַטּוֹב שְׁמוּצָא בְּעֵצְמוֹ, דְּהֵינּוּ מַה שְׂזָכָה לַעֲשׂוֹת מִיָּמָיו אֵיזָה מְצוּה אִזְה דְּדָרְ טוֹב, וְכֵמוֹ כֵּן צָרִיף לְחַפֵּשׂ עוֹד, לְמִצָּא בְּעֵצְמוֹ עוֹד אֵיזָה דְּדָרְ טוֹב, וְאִף שְׁגַם אוֹתוֹ הַדְּבָר הַטּוֹב הוּא גַם כֵּן מְעַרְב בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה יוֹצֵא מִשָּׁם גַּם כֵּן אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה"

כשראתי כמה פעמים הוא אומר פה "בעצמו" הרגשתי שמילת המפתח הזאת, "בעצמו" אומרת לי משהו מאוד מהותי.

המילה 'עצמו' מבדילה את המציאות החיצונית ממהו עמוק יותר, גרעיני, עצמותי. בשביל שאני אהיה שמחה ממהו, אני צריכה למצוא בי משהו מהותי, משהו שבעצם.

זה מסביר את מילות החיפוש המרובות שמופיעות בתורה הזאת, שהרי היהודים שחיו בדורו של רבי נחמן היו רובם ככולם יראים לדבר השם. באורח החיים התורני הרגיל, כמעט כל רגע יהודי מקיים מצווה, למה צריך לחפש ולחפש עד שמוצאים?

כנראה שאין הכוונה לשכבה הזאת של המעשים מבחוץ. עובדה היא שאנחנו

מערכת אש הנחל משגרת ברכות מזל טוב

להרה"ח ר' נחמן חזן שליט"א
חפציבה, בית שמש

לרגל הולדת בנו בכורו בשעטו"מ

ולהרה"ח ר' נחמן צוקר שליט"א
אחוזת ברכפלד מודיעין עילית
לרגל הולדת בנו בשעטו"מ

יה"ר שיזכו לגדלם
לתורה לחופה ולמעשים טובים
לתפארת המשפחות הכבודות

מִחְתָּן נִכְבָּד,

רוֹצֶה לְעַדְכֵן אֶת כְּלָם בְּמוֹעֵד הַחֲתָנָה וּמְקוֹמָהּ
בְּקִלּוֹת וּבְזוּלָה?

מַעֲיִף אוֹתָךְ לְבָרֵךְ כְּתוּבוֹת דְּאָר?

מַעֲנִין בְּזָכוֹת הַפְּצֵת רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ לְזָכוֹת הַזּוּג?

הַפַּעַם כְּלָם מְעַדְפָנִים

עַל הַחֲתָנָה שְׁלָכֶם!

עלון אש הנחל

מודפס מידי שבוע באלפי העותקים

ומופץ פיזית במרבית בתי הכנסת של ברסלב ברחבי הארץ

וכן דיור בדוא"ל

על מנת לחסוך לך התרוצצות בבירור כתובות דואר

תוכל לפרסם הזמנה לחתונה

בגודל מלא בגב העלון

ובכך להבטיח שאלפי משפחות חסידי ברסלב

יקבלו מידע בזמן אמת מספר ימים טרם החתונה.

לידיעתך בכל שבוע הזדמנות

לפרסום חתונה אחת בלבד בגב העלון.

מחיר סמלי המיועד להשתתפות בהוצאות העלון בלבד

כְּלָם יַעֲדֵכֶנוּ בְּפִרְטֵי הַחֲתָנָה בְּשֶׁבֶת הָאוֹפֵרוֹף

וְהַזּוּג יִרְוִיחוּ זְכוּיוֹת הַפְּצֵת רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ לְיוֹם הַחֲפָה

חייג עכשיו: 052-7132283

b52262626@gmail.com

ויושפע עליכם שפע ברכה,

שמחה והצלחה מכל דמילי מיטב!